

Woensdag 6 februari 1918.

Onze Gemeenteraad heeft met algemeene stemmen een manifest uitgegeven, waarbij in naam der bevolking protest wordt aangeteekend tegen een groep mannen, die zich den titel van "Raad van Vlaanderen" toeëigenen, een nieuwen staat "Vlaanderen" vormen, reeds door de duitsche overheden erkend als zelfstandig. Zaterdag in de wekelijksche volksvergadering van dien staat verleende de voorzitter het woord aan een der leden van zoogezegden Raad genaamd Richard De Cneudt. Luidens de duitschgezinde "Nieuwe gentsche Courant" werd hij op een ovatie onthaald. Hij beschimpt het manifest van den Gemeenteraad, waaruit het blijkt volgens hem, dat de onderteekenaren er van minder vertrouwen stellen in de macht van hun bondgenooten dan de duitsche macht, aangezien ze zich tot dezen laatsten wenden. Hij scheurde den brief van den Gemeenteraad en strooide de stukken ten gronde, in navolging van Artevelde, zei hij, die op de Vrijdagmarkt de pauselijke bulle van banvloek aan snippers trok.

Hij zei: "De Vlamingen moeten een eigen kerkvoogd aanstellen in stede van den Halffranschman, aartsbisschop Mercier. Indien de Paus aan hun, dezen eisch geen gehoor verleent. De Gentsche Gemeenteraad moet weggejaagd worden; Fransch-Vlaanderen, waar tweehonderd duizend Vlamingen zuchten onder vreemde heerschappij, moet teruggeschonken worden aan het moederland, enz."

Het opeischen van koper wordt verwoed voortgezet; prachtige lusters worden, onder het oog der eigenaren aan stukken gestampt, op den wagen gegooid; plankenvloeren opgebroken, met pijken den grond in de tuintjes doorwoeld en ook met de bajonnetten en de sabels de beplakte beschotten doorstoken; met hamers op de muren en de vloeren geklopt. Alles wordt beslagnamt, tot dusverre zonder vergelding noch straffe. Opnieuw is hier een mensch ter dood veroordeeld voor het zenden van een brief naar zijn zoon aan het front.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)